

C Z Ę Ś Ć IV.

1. Wyjaśnienia, dotyczące treści rozporządzenia niniejszego wydaje Główny Urząd Miar.

2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na terytorjum b. zaboru rosyjskiego i wchodzi w życie od dnia 1 stycznia 1921 roku; z dniem tym tracą moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu o opłatach za czynności urzędów miar z dn. 7 kwietnia 1919 r. (Monitor Polski z dn. 15 kwietnia 1919 r. № 86), z dn. 7 sierpnia 1919 r. (Monitor Polski z dn. 14 sierpnia 1919 r. № 182) i z dn. 10 kwietnia 1920 r. (Monitor Polski z dn. 20 kwietnia 1920 r. № 90).

Minister Przemysłu i Handlu: *S. Przanowski*

3.

Rozporządzenie

z dnia 24 grudnia 1920 roku

**w przedmiocie wykonania ustawy o rejestracji i ostemplowaniu
austriackich pożyczek wojennych.**

Na podstawie art. 4 i 8 ustawy z dn. 9-go VII. 1920 D. U. № 61, poz. 387, ogłasza się niniejsze przepisy o postępowaniu przy rejestracji i ostemplowaniu austriackich pożyczek wojennych.

Organa rejestrujące w kraju.

§ 1. Rejestrację i ostemplowanie obligacji austriackich pożyczek wojennych, oraz dokumentów subskrypcyjnych wymienionych w art. 2 ust. z dn. 9. VII. 20 r. przeprowadzają na terytorjum Małopolski i Śląska Cieszyńskiego, Krajowa Kasa Skarbowa we Lwowie i filjalna Kasa Krajowa w Krakowie, oraz wszystkie urzędy podatkowe, Magistraty Lwowa, Krakowa, Cieszyna i Bielska i miast, podlegających ustawie gminnej z dn. 13. III. 1889 Dz. U. № 24, wreszcie te filje publicznych instytucji finansowych, jakoteż powiatowe oraz miejskie Kasy Oszczędności i Towarzystwa Zaliczkowe, które osobnem obwieszczeniem Generalnego Delegata Rządu zostaną do tego upoważnione.

§ 2. Na pozostałych terytorjach Państwa Polskiego przeprowadzają rejestrację i ostemplowanie Izby Skarbowe.

Sposób rejestrowania w kraju.

§ 3. Wszystkie osoby na terytorjum Państwa Polskiego, w których faktycznym posiadaniu znajdują się obligacje, podlegające rejestracji, i dokumenta subskrypcyjne, wymienione w art. 2 ust. z d. 9. VII. 1920 r., winny zgłosić się do najbliższego miejsca rejestracyjnego, przynosząc ze sobą posiadane efekta, oraz wypełnić odpowiedni formularz zgłoszenia w dwóch egzemplarzach. Wyjątki od tego są wyliczone w § 7 i 8.

§ 4. Formularze zgłoszeń zawierać mają:

- a) Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania i zawód zgłaszającego.
- b) Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela.
- c) Wiadomość, czy obligację z lombardowano lub zdeponowano.

- d) Czas, miejsce i sposób nabycia pożyczki.
- e) Wiadomość, czy i gdzie obligacje już zgłaszano do rejestracji.
- f) Numer emisji i serji, oraz nominalną wartość rejestrowanych odinków, względnie numer i datę odnośnych dokumentów subskrypcyjnych, wymienionych w art. 2 ust. z dn. 9. VII. 20 r.

§ 5. Władza rejestrująca jest zobowiązana zgłoszenie sprawdzić, ewentualnie wypełnić za niepiśmiennych, zaopatrzyć bieżącym numerem rejestracyjnym, a na każdej obligacji przybić swą pieczęć urzędową i wpisać datę oraz numer rejestracyjny odnośnego zgłoszenia. Obligacje w ten sposób ostemplowane, będą natychmiast zwrócone posiadaczowi.

§ 6. Po upływie terminu rejestracji każdy organ rejestrujący w Małopolsce prześle zgłoszenie uporządkowane razem z rejestrem do właściwego starostwa, który materiał rejestracyjny ze swego powiatu przedłoży Komisarjatowi Głównego Urzędu Likwidacyjnego we Lwowie, zatrzymując u siebie pojedyncze egzemplarze zgłoszeń.

Magistraty miast o własnych statutach, urzędy Skarbowe we Lwowie i Krakowie, oraz banki i instytucje wymienione w § 7-a i 8 przesyłają zebrany przez siebie materiał rejestracyjny wprost do Komisarjatu G. U. L. we Lwowie.

Organa rejestrujące na terenie pozostałych ziem polskich prześlą swój materiał rejestracyjny bezpośrednio do G. U. L. w Warszawie.

Rejestracja wyjątkowa.

§ 7. Dla niektórych rodzajów obligacji ustanawia się osobny sposób rejestracji i ostemplowania:

- a) Banki krajowe i ich filje według obwieszczenia Generalnego Delegata Rządu dla Galicji zarejestrują i ostemplują same pod kontrolą Komisarza rządowego obligacje, które z jakichkolwiek tytułów są u nich złożone.
- b) Obligacje złożone w depozycie sądowym rejestrują i ostemplują urzędy depozytowe, odnośne zaś sądy uzupełniają niewypełnione przez urzędy depozytowe rubryki formularza rejestracyjnego przedewszystkiem odnośnie sposobu, czasu i miejsca nabycia i potwierdzają zgodność podanych dat, poczem przedkładają odnośny materiał rejestracyjny za pośrednictwem Prezydów Sądów Apelacyjnych Komisarjatowi G. U. L. we Lwowie.
- c) Obligacje, w których ulokowane są fundusze gminne i ciał samorządowych, będą rejestrowane i ostemplowane przez starostwa, które będą zobowiązane sprawdzić z urzędu dane, dotyczące sposobu nabycia pożyczki.
- d) Wszelkie inne depozyty i fundusze, złożone w kasach skarbowych zarejestrują i ostemplują odnośne urzędy.

§ 8. Filje banków zagranicznych w Małopolsce mogą żądać, aby rejestracji i ostemplowania efektów, złożonych u nich, dokonał na miejscu, na podstawie zgłoszeń przez nie wypełnionych, urzędnik delegowany przez Namiestnictwo.

§ 9. Przy rejestracji efektów, złożonych w bankach w myśl art. 7 i 8 winno być dla każdego właściciela wypełnione osobne zgłoszenie.

Rejestracja efektów złożonych zagranicą.

§ 10. Obywatele polscy lub Towarzystwa, mające siedzibę statutową w Polsce, mogą zgłosić swe, znajdujące się zagranicą, efekta we właściwym konsulacie.

Zarządcy wszelkich funduszków publicznych i depozytów ulokowanych zagranicą, mogą formularze rejestracyjne przesać wprost do Głównego Urzędu Likwidacyjnego w Warszawie, podając w nich bliższe szczegóły, gdzie efekta ich zagranicą są złożone.

§ 11. Zgłoszenie następuje przez wypełnienie formularza według § 4, przyczem, o ile subskrybent nie otrzymał właściwych tytułów, należy podać numer świadectwa tymczasowego lub innego dowodu subskrypcyjnego. Zgłoszenie może nastąpić również pisemnie. Do zgłoszenia obligacji zdeponowanych lub z lombardowanych zagranicą winny być dołączone dokumenta, dowodzące złożenia, ponadto należy przedłożyć dowody, że efekta te zostały nabyte przed 27. X. 1918 r. Jeżeli obligacje, złożone w bankach dawnej Austrii, zostały już ostemplowane, według ustaw odnośnego kraju, jako własność obywatela polskiego, powinny być dołączone do zgłoszenia również papiery, stwierdzające tę okoliczność.

§ 12. O ile rejestracji dokonano za pośrednictwem instytucji, w której zdeponowano lub z lombardowano papiery, powinno być dołączone pełnomocnictwo podpisane przez właściciela.

§ 13. Konsulat powinien zgłaszającemu potwierdzić fakt dokonanej rejestracji.

§ 14. Rejestracji obligacji, złożonych na terytorjum Republiki Austrjackiej, dokonywać będzie delegat Ministerstwa Skarbu przy przedstawicielstwie polkiem w Wiedniu.

Rozpoczęcie rejestracji.

§ 15. Rejestracja rozpocznie się dn. 15-go stycznia 1921 roku i trwać będzie do 15-go lutego 1921 r. i odbywać się będzie w Małopolsce pod nadzorem Generalnego Delegata Rządu i Komisarjatu Głównego Urzędu Likwidacyjnego we Lwowie, na terenie Śląska Cieszyńskiego pod nadzorem Komisarza rządowego, na pozostałych zaś obszarach Państwa pod nadzorem Ministerstwa Skarbu.

Za granicami Państwa rejestracja trwać będzie do 15-go kwietnia 1921 roku.

Prezes Głównego Urzędu Likwidacyjnego: w z. *J. Karśnicki*, Minister Spraw Wewnętrznych: *L. Skulski*, Minister Skarbu: *Steczkowski*, Minister Spraw Zagranicznych: *E. Sapięha*, Minister Sprawiedliwości: *St. Nowodworski*.